

Література.

1. Електронні гроші [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу : https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%95%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D1%80%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D1%96_%D0%B3%D1%80%D0%BE%D1%88%D1%96
2. Електронні гроші [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу : https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=125412
3. Положення «Про електронні гроші в Україні» [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1336-10>
4. Закон України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2346-14/page2>

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ В УКРАЇНІ

Насипайко Д.С., к.е.н.

Центральноукраїнський національний технічний університет

Реалії останніх років чітко показують залежність фінансового капіталу від промислового, також є прогалини в управлінні державними фінансами та фінансами страховиків.

Складність та різноманітність зовнішніх та внутрішніх фінансових відносин страховиків, посилення конкуренції визначають необхідність високоефективного управління фінансами на мікрорівні з використанням світового досвіду і врахуванням вітчизняних особливостей [1, с. 7].

Ефективне управління фінансами страховиків значною мірою визначається особливостями страхування як виду підприємницької діяльності і особливим статусом страховиків як суб'єктів підприємницької діяльності. Статус страховиків в Україні визначений законодавством. Відповідно до Закону України «Про страхування»: страховик - це фінансова установа, створена у формі акціонерного, повного, командитного товариства або товариства з додатковою відповідальністю, створене відповідно до Закону України «Про господарські товариства» з метою здійснення страхової діяльності та має ліцензію на здійснення цієї діяльності [2].

Прогалини в управлінні фінансами страховиків зумовлені як зовнішніми так і внутрішніми чинниками.

До зовнішніх чинників слід віднести такі. По-перше – макроекономічні. Так, світова економіка має спекулятивний характер, з'явилися такі поняття як: токсичні активи, сміттєві цінні папери та інші. Індикатори, які використовуються для оцінки фінансових ринків не убезпечили від глобальних фінансових катаклізмів, наочна слабка результативність функціонування національних фінансових регуляторів та рейтингових агентств. Слід відзначити, що глобалізація світової фінансової системи виявляє залежність внутрішнього ринку від зовнішнього, відсутні дієві індикатори визначення вартості активів, наявний швидкий доступ до кредитних ресурсів.

По-друге – структурні. Традиційно привабливою на зовнішніх ринках є продукція сировинних галузей України - металургійної та хімічної, на внутрішньому ринку швидко розвивається будівництво. Зовнішні запозичення та інвестиції в економіку України провокують надлишковий попит на іноземну продукцію, як наслідок – стимулюється розвиток іноземного виробництва, знищується український товаровиробник (види економічної діяльності з найбільшою доданою вартістю). Вітчизняні сировинні галузі у роки з найбільшими прибутками, в період з високою рентабельністю своєї діяльності та сприятливою зовнішньоекономічною кон'юнктурою на їх товари не проводили модернізації виробництва. Отже, економіка України має яскраво виражений сировинний, енергоємний та затратний характер.

По-третє – фінансові. Можна виділити такі фактори:

- значний дефіцит поточного рахунку платіжного балансу та його подальше зростання в умовах падіння світових цін на продукцію українського експорту поєднуюватиметься із скороченням припливу прямих, портфельних та фінансових інвестицій та виникнення дефіциту фінансового рахунку. В таких умовах в Україні формується негативне сальдо платіжного балансу, що призведе або до зменшення міжнародних резервів, або до подальшої девальвації гривні;

- посилення негативного впливу світової фінансової кризи на реальний сектор можливе, насамперед, унаслідок скорочення попиту на продукцію (тобто на перше місце виходить проблема збуту не тільки для підприємств–експортерів, а й щодо недобудованих чи побудованих (але не розпроданих) об'єктів будівництва саме на внутрішньому ринку, реалізації банками заставленого майна та ін.);

- погіршення фінансового стану підприємств-експортерів обертається для економіки загостренням ситуації на валютному ринку, скороченням доходної частини бюджету та виникненням ускладнень із обслуговуванням зовнішніх позик і внутрішніх банківських кредитів підприємствами реального сектору;

- зниження курсу гривні при наявності значних валютних дисбалансів у банківському секторі, зменшення реальних доходів населення та наростання негативних тенденцій у сфері виробництва виливаються у суттєве погіршення якості банківських активів, а вилучення внутрішніх депозитів та зменшення доступності зовнішнього фінансування – у звуження пасивів банківських установ;

- знецінення гривні та зростання ризиків зберігання заощаджень у національній валюті зумовить зростання обсягів “втечі” капіталу з країни. Втрата фінансової стабільності в Україні може спричинити зростання обсягів легального та тіньового відпливу капіталу з України, що може суттєво погіршити і без того негативні тенденції у зростанні від’ємного сальдо платіжного балансу у перспективі;

- фінансова криза у провідних країнах світу змушує міжнародних інвесторів реструктурувати власні портфелі, виходячи з вимог ліквідності, мотивів ризик-менеджменту та ін.; в умовах загального зниження цін на активи інвестори схильні до “скидання” найменш надійних активів, доходність яких є найбільш волатильною. Вихід іноземних портфельних інвесторів з фінансового ринку України і зниження ступеню довіри до банківської системи стають чинниками знецінення національної валюти. Девальвація гривні, у свою чергу, спонукає вкладників банків до подальшого вилучення депозитів у національній валюті, що в умовах критичного накопичення банками валютних ризиків і введення заборони НБУ на приріст кредитного портфеля банків у іноземній валюті, може спричинити катастрофічні наслідки для банківської системи України;

- значне скорочення обсягу прямих іноземних інвестицій. Фінансова стабільність в Україні великою мірою залежить від іноземного інвестування.

Таким чином, ситуація яка склалася на фінансовому ринку, не тимчасова, а є системною проблемою, породженою зовнішніми та підтриманою внутрішніми чинниками.

На наш погляд, загальна макроекономічна ситуація в Україні у цілому мало сприяє ефективному розвитку страхового бізнесу.

Більшість компаній страхової галузі мають розгалужену організаційну та фінансову структуру, територіально розподілену діяльність, а також постійно мінливі бізнес-процеси, які потребують до швидкої адаптації до вимог ринку.

У новій економічній ситуації зростає роль технологій та інструментів управління, застосування яких дозволить підвищити ефективність використання внутрішніх резервів підприємства.

Таким чином, одним із найважливіших засобів реалізації механізму управління фінансами страхових компаній України є заходи щодо його підтримки. Необхідно: у стислі терміни і без значних інвестицій оптимізувати витрати і підвищити результативність діяльності компанії страхової галузі; знайти і усунути вузькі місця, що заважають домогтися простоти і ефективності в управлінні фінансами; реалізувати ефективну систему управління фінансами, яка забезпечить підприємству постійне зростання; підвищити прозорість та керованість фінансами страхової компанії; за допомогою правильно побудованої системи управління фінансами забезпечити стабільність страхової компанії.

Література.

1. Світлична О.С., Сташкевич Н.М. Управління фінансами страхових організацій : Навч. пос. – Одеса : Атлант , 2015 – 258 с.
2. Закон України «Про страхування» від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР.

ВИКОРИСТАННЯ АУТСОРСИНГУ ДЛЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ТА ЕКОНОМІЇ РЕСУРСІВ

Говтва І.М., студентка

Науковий керівник: Голеско І.О., ст. викладач

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Необхідність постійного вдосконалення методів господарювання визначає нові умови для організації фінансово-економічного підґрунтя облікової роботи з метою надійного забезпечення підприємства необхідною для здійснення їх виробничо-фінансової діяльності інформацією.

Постійні зміни бізнес-середовища поряд з посиленням ділової конкуренції викликають необхідність розвитку конкурентних переваг та вимагають від суб'єктів господарювання знаходження шляхів